

"Divan-ı Harb-i Örfîde ve Mustafa Kemal'in hiddetine karşı, ... Bu meselede benim şahsımın veya bazı kardeşlerimin kusuruyla Risale-i Nur'a hücum edilmez." Üstad hiddetinin kusur olduğunu mu düşünüyor?

Üstadımız, 1926'da safi imandan bahseden Risale-i Nur'u telif etmeye başlayınca, bütün siyasi ve dünyevi cereyanlardan elini eteğini çekip sadece imana hizmet etmeyi gaye edinmiştir. O dönemin dinsizleri Üstadı çürütmek için **"Bu adam dini ve imanı maske yapıp gizlice ve sinsice siyaset yapıyor."** diye Üstada karşı suçlamalarda bulunuyorlar.

Üstad kendisini **"gizli gizli ve sinsice siyaset yapmakla"** suçlayan dönemin siyaset ve yargısına (mealen) bu şekilde sesleniyor:

"Mustafa Kemal gibi bir adamdan çekinmeyen ve doğru bildiklerini yüzüne haykıran birisi korkakça, içten pazarlıklı ve sinsice işler çevirmesi düşünülemez. Eğer ben siyaset yapmak istersem bunu açıkça ve gizlemeden yaparım ve sizden de asla çekinmem."

"Ama benim böyle bir gayem yok, benim tek gayem bu materyalist asırda imanları tehlikede olan insanların imanlarını kurtarmaktır. Bunun dışında beni siyaset yapmakla suçlayanlar ancak imana düşman küfür komiteleri olabilir."

Üstadımızın Mustafa Kemal'e karşı hiddet etmesini bir hata veya yanlış olarak görmek mümkün değildir. Çünkü o dönemde Üstadımız **Eski Said** döneminde olup, henüz iman hizmetine başlamamıştı. Ve **Eski Said** döneminde siyasetle hizmet etmek de bir seçenektir.